

da so že vse štokrlje iz tistih krajev odletele na jug proti Afriki. Nato so tem štokrljam natakneli obročke in jih prepeljali v zahodno Nemčijo ter jih tam izpustili. Sedaj je bila velika uganka, kam in v kateri smeri bodo odletele te štokrlje, ki so ostale prepuščene same sebi in bile brez vodstva starejših. Radovedni so bili, ali bodo sploh nastopile pot proti jugu in če bodo odletele, kot ostale štokrlje iz vzhodne Nemčije, v smeri proti Mali Aziji, ali pa v smeri proti Gibraltarju, kot štokrlje iz krajev, kamor so jih prepeljali. A zgodilo se je tole: Odletele so v južnovzhodni smeri, torej v oni smeri, v kateri bi morale kreniti, da bi iz njihovih rojstnih krajev našle pot preko Male Azije v Afriko. Priletele so preko Alp in nazadnje so jih videli v Italiji.

Ta poizkus je nazorno pokazal, da je poznavanje smeri ptičem prirojeno. Na kakšen način to smer spoznajo, je še popolnoma neraziskano. Za enkrat si moramo razlagati tako, da imajo poseben nagon za smer in poseben čut za razved (orientacijo). To se ne kaže samo pri jesenski in spomladanski selitvi, ampak sploh pri poletih preko krajine. Napravili so tudi take poizkuse: Spomladsi so lastovke, ki so se vrnil v vzhodno Nemčijo, prepeljali na Nizozemsko in čez štiri dni se je več kot polovica istih vrnila zopet v domači kraj. Prav presenetljive poizkuse so napravili tudi s škorci. Iz vseh teh poizkusov se je pokazalo, da imajo ptice nagon za smer prirojen. S tem je postala ptičja selitev razumljivejša, četudi so daljave tako ogromne in pot tvegana. B. Debevec

Iz »Vrtčeve skrinjice«

TABOR V KOČEVJU

Gotovo ste že kaj brali ali slišali o taboru v Kočevju, ki se je vršil dne 4. septembra t. l. pod naslovom »Slovenski dan v Kočevju«. Kaj takega v Kočevju še ni bilo. Zelo sem se veselil tega dne. Zgodaj sem vstal in bil prav dobre

volje. Oblekel sem narodno nošo. Okrog osme ure je prišel vlak s tujci. Ljudi še je kar trlo na kolodvoru. Tako dolg vlak

še nikoli ni privozil na postajo Kočevje. Sprevod se je pomikal na prostor pred ljudsko šolo. Tu je bila sv. maša, po službi božji pa so blagoslovili zastavo prosvetnega društva. Nato so nastopili razni govorniki. Obiskal nas je tudi gosp. minister dr. Korošec, ki so ga ljudje navdušeno pozdravljali. Doletela me je čast, da sem poklonil g. ministru šopek cvetja. Popoldne je bila telovadba. Izvajali so prav lepo proste vaje in vaje na orodju. Tudi jaz že telovadam in si tako krepim telo.

Za danes naj zadostuje. Bom pa drugič še kaj napisal o Slovencih v Kočevju, pa tudi o naših Kočevjarjih.

Pozdravljam vse bralce »Vrtca«!

Alojzij Blenkuš,

učenec III. razr. lj. šole v Kočevju.

TRI CVETKE

Tri cvetke vsadila
bom v svoje srce,
jih skrbno gojila
do zadnjega dne.

Poštenje, ponižnost,
to cvetki sta dve,
usmiljenje tretja
je dika nad vse.

To cvetke najlepše
za vsakega so,
kdor skrbno goji jih,
to žal mu ne bo...

Jože Mihelič,

Dobrava pri Kropi.